

G O T H I A.

dore ædificiorum & munitionibus Hafnia proxima: Inde Falsterbo, Scanor, Somershagen, Trelleborg, Vstede, Wæx, Åhus, Selsborch, Elholm, Ronenby, Lykou in finibus Sueciæ ad Calmarniam, in his gentibus celebriora sunt. In Scaniæ vero occidentali parte, supra Helsingburgum, in littore, oppida sunt, Vegholm, Engelholm, Catterop, Laholm, Helmstede, Falckenberg, Warborg, & Koningsbac, usque ad viciniam Elsburgi, portus regni Sueciæ, & Nylosiæ, ubi trium orbis Arctoi regnorum, Daniæ, Sueciæ, & Norwegiæ fines concurrunt. Ab hac quasi brachium quoddam secus mare, versus ortum extenditur Bleckingia, ut ipsa monstrat tabula.

Habuerunt veteres Gothi proprias literas, quas illi Runas, exteri vero literas Gothicas communiter appellarunt. Quas nescio quamobrem primi Christianæ religionis apud eos propagatores abolere voluerint, inque illorum locum Latinas substituerint. Suspiciantur quidam iis literis olim plurima de illorum antiqua religione extitisse scripta; eamque penitus extirpari non potuisse, nisi tam scriptura quam omnes libri iisdem literis scripti penitus abolerentur. Sed credibile est ea ratione plurima sublata esse monumenta, quæ aliàs posteritati maximæ fuissent utilitati. Quæ res occasionem præbuit, ut plurimæ eorum antiquitates, scitu dignæ, jam æternâ sepultæ jaceant oblivione. Sunt enim nostrates soli, exceptis Græcis, qui inter omnes Europæ populos, de propriis & à nullis aliis acceptis, gloriari possunt literis. Qua-

re, si per tot seculorum anfractus, iisdem literis, stricte cumulatæque huc usque extitissent antiquitates, potuissent proculdubio nostri, quibusvis scientiarum thesauris, cum Græcis Latinisque certare. Cùm enim literæ sint artium scientiarumque nutrices, propagatrices & conservatrices, verisimile est, nostrates, præ reliquis septentrionalium regionum incolis, ut literarum ita & artium, scientiarumque cultores extitisse. Quamobrem olim tam Græcis, quam Latinis Philosophis admirationi fuerunt Gothi; quod præ cæteris omnibus gentibus, animorum immortalitatem firmissime crediderint. Ac quamvis eorum de animæ immortalitate scripta jam perierint, si etiam neque extarent extraneorum de ea re testimonia, posset tamen diligens antiquitatum scrutator, ex innumeris illis, quæ etiam hodie apud nos extant, monumentis, literis Runicis, immanibus saxi rupibusque insculptis, ejus certam infallibilemque conjecturam capere. Præterea quod & artium fuerint cultores, non obscuro id est argumento, quod rustici etiamnum in scipionibus suis Calendaria Runis vel Gothicis literis inarata gestent; ex quibus anni tempora, novilunia, & plenilunia, annos bissextiles, aureum numerum, literas dominicales, aliaque ad eam rem spectantia, exactissime supputare sciunt.

Secuti sumus in his quæ ad Sueciam pertinent, uti in tabulis ita & in descriptionibus Cl. virum Andreæ Buræum de Boo, Secretarium Regium & supremum Regni Sueciæ Architectum.

